

Hagai - comentarii E. P. Vedder Jr.

*In anul al doilea al imparatului Darius, in luna a sasea, in ziua intai a lunii, cuvantul Domnului a fost prin profetul Hagai... Asa zice Domnul ostirilor: Luati aminte la caile voastre! Suiti -va la munte si aduceti lemn si construiti casa! Si Eu Imi voi gasi placerea in ea si voi fi glorificat, zice Domnul. Va asteptati la mult si, iata, a fost putin; si cand I -ati adus acasa, Eu I -am suflat. Pentru ce? zice Domnul ostirilor. Din cauza casei Mele care sta pustiiata, in timp ce voi alergati fiecare pentru propria lui casa. **Hagai 1.1,7 -9***

La decretul imparatului persan Cyrus, o ramasita a evreilor se intorsese din Babilon la Ierusalim, pentru a reconstrui templul lui Dumnezeu. Curand s- au lasat descurajati de impotrivirea cu care s -au confruntat si, in loc sa reconstruiasca Templul, au inceput sa cladeasca pentru ei insisi case confortabile. Atunci Dumnezeu i a trimis pe profetii Lui, Hagai si Zaharia, ca sa- i imboldeasca sa reia construirea casei Lui. El Si -a retras binecuvantarea cata vreme ei erau absorbiti de confortul lor propriu, in detrimentul Lui. El voia ca ei sa construiasca pentru placerea si gloria Lui. Este acesta si pentru noi cel mai important scop in viata?

Cele cinci profetii ale lui Hagai sunt datate cu atentie. Ele au fost rostite intr un interval de mai putin de patru luni. Dumnezeu este cu totul deasupra si in afara timpului, dar tine cu grija evidenta timpului in legatura cu ai Lui, atat in privinta esecurilor, cat si a ascultarii. El poate folosi un slujitor timp de multi ani sau, dimpotriva, pentru o misiune clar delimitata. El i a folosit pe Hagai si pe Zaharia sa incurajeze poporul Sau si astfel sa- i ajute in mijlocul impotrivirilor pe care le infruntau din partea vrajmasilor lor.

Domnul ne spune si noua: „Luati aminte la caile voastre“. El stie cu precizie tot ce facem si de asemenea tot ce lasam nefacut. El cere pe drept cuvint primul loc in vietile noastre si stie foarte bine daca noi li dam sau nu locul care este de drept al Lui. Da, sa- I dam ceea ce I se cuvine, nu doar resturile!

*„Acum, fii tare, Zorobabel!“, zice Domnul. „Si fii tare, Iosua, fiu al lui Iotadac, marele preot! Si fiti tari, voi, tot poporul tarii“, zice Domnul, „si lucreti, pentru ca Eu sunt cu voi!“ zice Domnul ostirilor. „Cuvantul prin care am facut legamant cu voi cand ati iesit din Egipt si Duhul Meu raman in mijlocul vostru; nu va temeti! ... Al Meu este argintul si al Meu este aurul“, zice Domnul ostirilor. **Hagai 2.4,5,8***

Dumnezeu inflacarase inimile capetenilor si ale celor din popor si ei incepusera din nou sa zideasca Templul Domnului. Totusi se pare ca unii vorbeau de rau templul care se construia, comparandu-l cu templul lui Solomon pe care il vazusera in tinerete. Templul care se construia acum nu era nimic in ochii lor.

Dar Domnul aprecia eforturile care se faceau si zelul reinnoit al lucratorilor. El Se identifica fara rezerve pe Sine Insi cu aceasta lucrare si cu cei care o implineau. „Eu sunt cu voi“, le spune El

prin profet. In plus, ei aveau Cuvantul Sau si Duhul Sau printre ei. Mai mult de-atat ce le mai trebuia? Chiar daca lucratorii erau saraci si nu aveau la dispozitie rezervele bogate de argint si de aur pe care le stransese David pentru construirea templului, Domnul le aminteste ca argintul si aurul sunt ale Lui. In Psalmul 50, El ne spune ca ale Lui sunt orice animal al padurii, fiarele de pe o mie de dealuri, toate pasarile muntilor si tot ce misca pe camp. Iar in 1 Corinteni 3.22-23, El spune: „Toate sunt ale voastre: fie Pavel, fie Apolo, fie Chifa, fie lume, fie viata, fie moarte, fie cele prezente, fie cele viitoare, toate sunt ale voastre; si voi, ai lui Hristos, iar Hristos, al lui Dumnezeu“. Cum ar trebui sa ne incurajeze asemenea cuvinte pe noi astazi!

Eclesiastul 7.10 ne avertizeaza impotriva privirii nostalgice spre trecut, un pericol care ii pandeste mai ales pe credinciosii mai in varsta. In loc de asa ceva, sa-l multumim lui Dumnezeu pentru prezenta Domnului cu noi si pentru toate resursele pe care ni le daruieste.

*Pentru ca asa zice Domnul ostirilor: „Inca o data – este putin timp – si voi clatina cerurile si pamantul si marea si uscatul. Si voi clatina toate natiunile si dorinta tuturor natiunilor va veni; si voi umple casa aceasta cu glorie“, zice Domnul ostirilor... „In ziua aceea“, zice Domnul ostirilor, „te voi lua, Zorobabel, slujitorul Meu, fiu al lui Sealtiel“, zice Domnul, „si te voi face ca o pecete; pentru ca Eu te-am ales“, zice Domnul ostirilor. **Hagai 2.6,7,23***

Oricare ar fi imprejurarile in care este facuta o profetie, Domnul Isus este punctul central al fiecarei profetii. Numeroase profetii vorbesc despre suferintele si moartea Lui, dar multe, la fel ca acestea din Hagai, se refera la ziua glorioasa cand El Isi va ocupa locul cuvenit aici, pe pamantul unde altadata a fost dispretuit si respins de oameni.

Noi, crestinii, asteptam cu dor apropiatul moment al Rapirii, cand vom auzi strigatul Lui si Il vom intalni pe nori, ca apoi sa fim pentru totdeauna cu El. Nu incapa indoiala ca aceasta asteptare este un lucru bun. Dar iubim noi de asemenea aratarea Lui, momentul despre care vorbeste Dumnezeu in pasajul acesta prin profetul Hagai? De-a lungul istoriei, oamenii au cautat un conducator care sa poata rezolva problemele acestei lumi. Aceasta a fost dorinta tuturor popoarelor. Dar toti conducatorii in care oamenii si-au pus speranta i-au dezamagit curand.

Omul lui Dumnezeu, Domnul Isus, urmeaza inca sa vina. Inainte ca El sa Se intoarca pe pamant, pamantul va fi clatinat si curatit prin judecata. Aceste judecati solemne ne sunt prezentate in Apocalipsa incepand cu capitolul 6. Odata cu intoarcerea Lui se vor intampla pe pamant schimbari minunate. Mediul inconjurator va fi curatat, desertul va inflori ca un trandafir, iar El va domni in dreptate absoluta. El este pecetea pe care o reprezinta Zorobabel in acest pasaj, Cel in care promisiunile lui Dumnezeu sunt da si amin!

clickbible.org